

Ба шурои диссертациони
6D.KOA004 назди Донишгоҳи
миллии Тоҷикистон Суроға:
734025, ш. Душанбе, маҳаллаи Буни
Ҳисорак, шаҳраки донишҷӯён,
бинои таълими 8, синфхонаи 102

“ТАСДИҚ МЕКУНАМ”
Директори Институти иқтисодиёт
ва демографияи Академияи
миллии илмҳои Тоҷикистон
доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор
Бобозода К. О.
“___” январи соли 2026

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертасияи Ҳабибуллозода Шохрамазон Муҳибулло дар мавзуи
«Асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он дар рушди
иқтисодӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) аз
рӯи ихтисоси 6D050601 «Назарияи иқтисодӣ», пешниҳод шудааст.

1. Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертасия ба шиносномаи
ихтисоси илмӣ. Мавзуи диссертасияи Ҳабибуллозода Шохрамазон
Муҳибулло ба бандҳои зерини Шиносномаи феҳристи ихтисосҳои КОА-и
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯи ихтисоси 6D050600–
Иқтисодиёт (6D050601-Назарияи иқтисодӣ): 1.1. «Таъсири тарзҳои нави
технологӣ ба равандҳои ташаккул ва фаъолияти соҳторҳои иқтисодӣ ва
ниҳодҳо»; «омилҳои инноватсионии дигаргуншавии иҷтимоию
иқтисодӣ»; 1.3. «Ҷанбаҳои иқтисодии пешрафти илмию техникӣ ва
таъсири он ба нишондиҳандаҳои равандҳои макроиқтисодӣ, сиёсати
макроиқтисодӣ: самтҳои асосӣ ва виваҷҳои рафтори он» мутобиқат
мекунад.

2. Мубрамии мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ.

Дар концепсияҳои муосири иқтисодӣ пешрафти илму техника яке аз омилҳои муҳим ва унсури дохилии таъминкунандаи рушди иқтисодӣ шинохта шудааст. Назарияи пешрафти илмию техникӣ ҳамчун маҷмӯи концепсияҳои баррасӣ мешавад, ки таъсири тағироти сифатиро дар илм, техникаю технология ва донишҳои амалӣ ба динамикаи рушди иқтисодӣ ва умуман сохтори иқтисодии ҷомеа шарҳ медиҳад. Аз ҳамин ҷиҳат, пешрафти илму техника дар моделҳои Роберт Солоу, Пол Ромер, Роберт Лукас ва назарияи рушди иноватсионии Йозеф Шумпетер ҳамчун муҳарриқи пешрафти иқтисодӣ, натиҷаи сармоягузорию бошуурона ба илму техника ва одамон баррасӣ шудааст. Дар шароити муосир низ рақобатпазирии иқтисоди миллӣ на ба воситаи содироти ашёи хом, балки тавассути қобилияти тавлиди донишҳои нав ва татбиқи пешрафтҳои илмию техникӣ таъмин карда мешавад. Маҳз пешрафти илмию техникӣ ҳамчун катализатори тағироти сохтори иқтисодиёт баромад намуда, соҳаҳои нави иқтисодиётро аз қабилҳои наноиндустрия, зеҳни сунъӣ ва биотехнологияро ба вучуд меоварад, ки онҳо дар навбати худ соҳаҳои анъанавии иқтисодиётро ба кулӣ тағир медиҳанд.

Далелҳои болозикршуда бозгӯи онанд, ки мавзуи интихобнамудаи Ҳабибуллозода Шохрамазон ба яке аз масъалаҳои муҳими иқтисодиёти муосир робита дошта, барои иқтисодиёти Тоҷикистон хеле муҳим мебошад. Азбаски дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷанбаҳои иқтисодии ин масъала пурра омӯхта нашудааст ва таҳлилу омӯзиши дақиқро тақозо менамояд, пешбурди таҳқиқот дар ин самт зарур ва барои амалия аҳамияти муҳим дорад.

3. Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд.

Навгонии илмӣ таҳқиқот дар асоснок намудани равишҳои назариявӣ ва методологии омӯзиши пешрафти илмӣ-техникӣ ҳамчун омилҳои рушди иқтисодӣ, ифода ёфтааст.

Дар диссертатсия як қатор муқаррароти нави дорои аҳамияти илмиву амалӣ пешниҳод шудаанд, ки ба андешаи мо, муҳимтаринаш инҳо мебошанд:

- тафсири нави мафҳуми «пешрафти илмию техникӣ» дар низоми муносибатҳои бозорӣ пешниҳод гардидааст. Муаллиф онро ҳамчун раванди пай дар пай ба вуҷуд омадани идеяҳо ва кашфиёти илмию техникӣ ва дар истеҳсолот ҷорӣ намудани онҳо, куҳна шудани техника ва бо таҷҳизоти нави сермаҳсул иваз кардани онҳо тавсиф намудааст. Аз нигоҳи муаллиф ин раванд на танҳо навсозии техникӣ, балки заминаи асосии дигаргунсозии сифатии иҷтимоӣ-иқтисодии ҷамъият мебошад;

- дар асоси таҳлили маҷмӯи омилҳои таъсиргузор, таснифоти шаклҳои пешрафти илмию техникӣ (эволюсионӣ ва револүсионӣ) таҳия гардида, нақши онҳо дар дигаргунсозии сифатии муносибатҳои истеҳсолӣ муайян карда шудааст. Нишон дода шудааст, ки татбиқи методологияи мазкур ҷараёни такмилдиҳии истеҳсолотро тезонида, ба даст овардани натиҷаҳои мусбати иқтисодиро кафолат медиҳад;

- нақши муайянкунандаи диверсификатсияи манбаъҳои сармоягузорӣ ҳамчун муҳаррики асосии ҷараёни рушди инноватсияҳо асоснок карда шудааст. Исбот шудааст, ки ҳамгироии ин манбаъҳо барои тиҷоратикунони ғояҳои навоарона ва таъмини рушди устувори иҷтимоӣ-иқтисодии кишвар заминаи мусоид фароҳам меорад;

- дар натиҷаи тадқиқот маҷмӯи мушкилоти низоми пешрафти илмию техникӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳлил ва ошкор карда шуданд, ки аз норасоии маблағгузори заминаҳои моддию техникаи илм оғоз ёфта, то заиф будани робитаи байни кашфиёти илмӣ ва ҷараёни татбиқи онҳо дар истеҳсолотро фаро мегирад. Асоснок карда шудааст, ки яке аз роҳҳои муосири бартараф намудани ин монетаҳо равнақ ёфтани раванди тиҷоратикунони натиҷаҳои илмӣ ба ҳисоб меравад.

4. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия

Моҳияти илмии натиҷаҳои диссертатсия дар муқарароти назариявӣ методологие асос ёфтааст, ки муаллиф онҳоро барои таҳлили илмии пешрафти илмию техникӣ ҳамчун мафҳуми иқтисодӣ ва ҷараёни хоси муносибатҳои истеҳсолии ҷомеа истифода намудааст. Дар диссертатсия пешрафти илмию техникӣ ҳамчун омили муҳими истеҳсолӣ арзёбӣ гардидааст ва муаллиф низоми нишондиҳандаҳои таҳлил ва арзёбии пешрафти илмию техникиро бо дарназардошти таҷрибаи ҷаҳонӣ барои таҳлили мавзӯ ба таври густурда истифода намудааст. Чунин равиши таҳлили масъала барои методология ва назарияи иқтисодӣ аз аҳамияти хоса бархурдор мебошад. Ҳамчунин, моҳияти амалӣ ва иҷтимоӣ-иқтисодии таҳқиқот дар коркарди тавсияҳои илмӣ оид ба такмили механизми иқтисодии дастгирии давлатии рушди илму техника ва технологияҳои муосир низ ифода меёбад.

Натиҷаҳои назариявӣ ва амалии таҳқиқоти диссертатсиониро дар раванди таълими курсҳои «Назарияи иқтисодӣ», «Иқтисодиёти рақамӣ» ва «Макроиқтисодиёт», истифода бурдан мумкин аст.

5. Тавсифи умумӣ, сохтор, мундариҷа ва муқаррароти асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ.

Диссертатсия аз сарсухан, се боб, нӯҳ зербоб, хулоса ва рӯйхати адабиёти истифодашуда иборат мебошад. Ҳаҷми умумии диссертатсия 206 саҳифа буда, рӯйхати адабиёт 166 номгӯйро дар бар мегирад.

Дар муқаддима мубрамияти мавзӯ асоснок карда шуда, дараҷаи коркарди илмии он арзёбӣ гардидааст. Ҳамчунин дар муқаддима объекту предмети таҳқиқот, фарзияи таҳқиқот, ҳадаф ва вазифаҳои он, асосҳои назариявӣ ва методологӣ, моҳияти назариявӣ амалии таҳқиқот ва навгониҳои илмӣ муайян карда шудаанду нуқтаҳои ба ҷимоя пешниҳод шаванда низ оварда шудаанд.

Дар боби аввал «Асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва нақши он дар рушди муносибатҳои бозорӣ» назария, методологияи омӯзиш ва таҷрибаи ҷаҳонии истифодаи илму техника барои таъмини

рушди иқтисодии ҷомеа мавриди таҳлили илмӣ қарор дода шудаанд. (с.14-73).

Муаллифи диссертатсия дар ин боб бештар ба масъалаҳои назариявии пешрафти илмию техникӣ таваҷҷуҳ зоҳир намуда, ақидаҳои иқтисодии намояндагони мактабҳои марксистӣ, неоклассикӣ, институтсионализм ва дигар равишҳоро оид ба истифодаи пешрафти илмию техникӣ ҳамчун омилҳои истеҳсолот мавриди таҳлил қарор додааст. Муаллиф дар рафти тадқиқот муайян намудааст, ки дар адабиёти илмӣ таърифи ягона ва аз ҷониби умум пазируфташудаи мафҳуми пешрафти илмӣ-техникӣ вуҷуд надорад (сах. 30-32). Аз ҳамин ҷиҳат муаллиф пешниҳод намудааст, ки мафҳуми “пешрафти илмӣ-техникӣ” бояд ба таври зерин шарҳ дода шавад: “Пешрафти илмӣ-техникӣ раванди пай дар пайи ба вуҷуд омадани идеяҳо ва кашфиёти илмию техникӣ ва дар истеҳсолот ҷорӣ намудани онҳо, куҷона шудани техника ва бо таҷҳизоти нави сермаҳсул иваз кардани он ва ба даст овардани самарани баланди иқтисодӣ мегардад” (сах. 32). Чунин таъриф додани мафҳуми “пешрафти илмию техникӣ” дар назарияи иқтисодӣ, моҳияти онро ҳамчун омилҳои истеҳсолӣ ва ҷараёни зарурӣ дар муносибатҳои истеҳсолии ҷомеа равшантар ва фаҳмотар кушода медиҳад.

Инчунин дар боби мазкур муаллиф системаи нишондиҳандаҳои баҳодихии дараҷа ва самаранокии пешрафти илму техникаро пешниҳод намудааст, ки аз лиҳози методологӣ омӯзиши амиқи раванди таъсири рушди илму техникаро ба иқтисоди миллӣ мукаммал ва осон менамояд (сах. 49-50).

Дар боби дувум – «Ҳолати имрӯзаи пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он ба равандҳои иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон», муаллиф вазъ ва нишондиҳандаҳои асосии пешрафти илмӣ-техникиро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон баррасӣ намуда, онро аз лиҳози иқтисодӣ арзёбӣ намудааст. Дар ин боб бо дарназардошти вазъи рушди илму техника дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, муаллиф, маблағгузори давлатиро ба соҳаи илм

омили муҳими рушди он арзёбӣ намудааст. Тадқиқоти муаллиф нишон додааст, ки дар давраи солҳои 2018-2023 маблағгузорӣ аз ҳисоби буҷети давлатӣ барои пешрафти илму техника 2,1 маротиба афзудааст, аммо чунин афзоиш таносуби ин гуна маблағгузорию дар сохтори ММД чандон такон на додааст (сах.98-100). Барои бартароф намудани чунин тазод муаллиф ташкили фонди миллии инноватсияро ҳамчун шарт зарурӣ пешниҳод намудааст, ки метавонад ҷалби маблағҳоро аз дигар сарчашмаҳои ғайридавлатӣ афзун намояд (сах. 103-104).

Муаллиф дар боби дуюм коҳиш ёфтани шумораи аспирантонро дар муассисаҳои таҳсилоти олии яке аз хатарҳои бузург барои рушди илму техника ва инноватсия ҳисобидоаст. Ӯ ҳисоб намудааст, ки шумораи аспирантон дар давраи солҳои 2018-2023 ба миқдори 1116 нафар аспирант кам шудааст. Муаллифи диссертатсия татбиқи низоми нави таҳсилотро дар муассисаҳои таҳсилоти олии яке аз сабабҳои эҳтимолии чунин коҳиш арзёбӣ намудааст (сах. 112-114).

Дар боби сеюм – «Роҳҳои асосии рушди пешрафти илмӣ-техникӣ дар иқтисодиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон», муаллиф омилҳои монешаванда ба пешрафти илмӣ-техникӣ, самтҳои татбиқ ва механизми иқтисодии дастгирии давлатӣ оид ба рушд ва пешрафти илмӣ-техникиро мавриди омӯзиш, таҳлил ва баррасӣ қарор додааст. Дар ин боб муаллиф панҷ омили (мушкили) муҳими боздорандаи пешрафти илмию техникиро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян ва таҳлил намудааст: таъмин набудани муассисаҳои илмӣ бо кадрҳои баландихтисос; норасоии технология ва таҷҳизоти муосир, маблағгузорию нокифоя ба рушди инноватсия, ҳамкорию заифшудаи корхонаҳо ва муассисаҳои илмӣ ё набудани робитаи зарурии илм бо истеҳсолот, нокифоягии маълумотҳои оморӣ дар самти пешрафти илмӣ-техникӣ (сах.123-144). Муаллиф дар айнаи замон барои пешрафти илму техника се механизми иқтисодӣ: шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ, тижоратикунонии корҳои илмӣ ва рушди механизми амортизатсиониро аз ҳама муҳимтар мешуморад. Ӯ қайд мекунад, ки: “Бо назардошти шароити кунунӣ, танҳо давлат, бо истифода аз механизми

шарикии давлат ва бахши хусусӣ, қобилият дорад, ки барои рушди соҳа шароити зарурии молиявӣ ва захиравиро фароҳам оварад. Дар ин раванд, татбиқи механизмҳои амортизатсионӣ метавонад яке аз абзорҳои муосири навсозии инфрасохтори илмӣ ба ҳисоб равад. Таҷрибаи истифодаи чунин тарҳҳо асосан ба таҷдиди инфрасохтор ва тақвияти заминаи моддию техникий муассисаҳои илмӣ равона гардида, ба таври ғайримустақим ба баланд шудани сифати натиҷаҳои тадқиқотӣ ва афзоиши рақобатпазирии онҳо дар сатҳи миллӣ ва байналмилалӣ мусоидат менамояд” (саҳ. 131).

Дар хулоса (с.181-185) натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ ва тавсияҳо оид ба истифодаи амалии онҳо пешниҳод гардидаанд.

6. Камбудии ва нуқтаҳои баҳсноки таҳқиқоти диссертатсионӣ.

Дар баробари афзалиятҳои дар боло қайдшуда, қори диссертатсионии мазкур дорои якчанд нуқта ва муқаррароти баҳснок мебошад. Аз ҷумла:

1. Муаллиф ҳангоми таҳлили назариявӣ ва методологӣ гузаронидан ҷойгоҳи мафҳуми “пешрафти илмӣ-техникӣ”-ро дар низоми мафҳумҳои иқтисодӣ нишон намодааст. Муқоисаи фаҳмиши мафҳуми “пешрафти илмӣ-техникӣ” бо мафҳумҳои шабеҳи он аз қабилӣ “инноватсия”, “рақамикунони истехсолот”, “инқилоби илмӣ-техникӣ” ва “интенсификатсияи истехсолот” боис мешуд, ки ҷанбаҳои илмию назариявӣ масъала равшантар инъикос карда шаванд;

2. Дар саҳифаи 75 муаллиф нишондиҳандаи “хароҷоти буҷети давлатӣ барои пешрафти илмӣ-техникӣ” ва дар саҳифаи 123 нишондиҳандаи “хароҷот ба соҳаи илм”-ро истифода намудааст, ки ҳардуи онҳо як бузургӣ доранд. Даро матни диссертатсия муаллиф фарқияти байни ин ду нишондиҳандаро нишон намодааст ва чунин ҳолат фаҳмиши фикри муаллиф ва матни диссертатсияро мушкил намудааст;

3. Дар ҷадвалҳои 2.1.1. (саҳ. 75) ва 2.2.4. (саҳ. 99) муаллиф нишондиҳандаҳои якхеларо аз ду сарчашмаи гуногун истифода намудааст, аммо онҳоро номҳои гуногун гузоштааст. Дар ҷадвали 2.2.4.

бошад ду нишондиҳанда (Маблағгузори давлатӣ барои пешрафти илмӣ-техникӣ ва Харочоти буҷети давлатӣ барои пешрафти илмӣ-техникӣ) бо бузургиҳои якхела истифода шудаанд. Чой доштани чунин ҳолат истифодаи дурусти маълумоти оморӣ ва эътимоднокии маълумоти омориро зери шубҳа мегузорад;

4. Дар параграфи 3.3-и боби 3 муаллиф бо дарназардошти таҷрибаи ҷаҳонӣ барои таъмини пешрафти илму техника ва инноватсияҳо дар Тоҷикистон ташкили 4 инфрасохтори заруриро пешниҳод намудааст: Маркази интиқоли технологияҳо, Маркази ташкили бизнес-инкубаторҳо, Маркази мутахассисию таҳлилӣ, Маркази байналмилалӣ трансфери технологияҳо. Айни ҳол вазифаҳои ин гуна сохторҳои институтсионалиро Агентии инноватсия ва технологияҳои рақамии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Муассисаи давлатии «Ташаккул ва рушди соҳибкории Тоҷикистон» иҷро менамоянд. Муаллиф дар кори диссертатсионии худ пеш аз чунин тақлифҳо ба миён гузоштан фарқияти байни ин гуна мақомотҳо ва самарайи иқтисодии ташкили чунин марказҳо нишон надодааст;

5. Дар матни диссертатсия ва автореферат ҷумлаҳои нотамому нофаҳмо, ҳамчунин хатогиҳои зиёди имлоӣ ва техникӣ мушоҳида мешаванд ва ислоҳи онҳо мазмуни матни диссертатсияро раван ва пурмуҳтавогар менамояд.

Эроду камбудии зикршуда сатҳи назариявӣ ва амалии диссертатсияи Ҳабибуллозода Шохрамазонро коҳиш намедиҳанд ва диссертатсияи тақризшаванда таҳқиқоти ба итмомрасида ба назар мерасад ва мустақилияти муаллиф дар омода намудани он эҳсос мешавад.

7. Мутобиқати диссертатсия ба талаботи Низомнома оид ба додани дараҷаи илмӣ.

Диссертатсия ба ҳимоя пешниҳоднамудаи Ҳабибуллозода Шохрамазон Муҳибулло дар мавзӯи «Асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он дар рушди иқтисодӣ», ки барои дарёфти

дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) аз рӯи ихтисоси 6D050601 “Назарияи иқтисодӣ” аз рӯи мақсадгузорӣ ва ҳалли вазифаҳо, мубраммият ва навгонии таҳқиқот, аҳаммияти амалӣ ва назариявӣ кори илмӣ-таҳқиқотии мустақилона иҷрошуда ва мантиқан анҷомёфта мебошад. Натиҷаҳои илмии бадастовардаи муаллиф хусусияти навгонӣ дошта, барои ғанигардонии назарияи пешрафти илму техника хизмат менамоянд. Дар таҳқиқоти мазкур вазъи кунунӣ, мушкилоти ҷойдошта ва омилҳои таъсиррасон ба ин раванд баҳогузорӣ карда шудаанд. Хулосаю пешниҳодҳои дар диссертатсия овардашуда асоснок буда, барои мукамалгардонии механизми танзими давлатии пешрафти илму техника аҳаммияти амалӣ доранд.

8. Мутобиқати матни автореферат ба мундариҷаи диссертатсия. Таҳлил нишон дод, ки автореферати диссертатсия пурра муҳтавои диссертатсия ва муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшавандаи муаллифро фарогир мебошад.

9. Мутобиқати таҳассуси довталаб ба дараҷаи илмии талабшаванда. Таҳассуси илмии Ҳабибуллозода Шоҳрамазон Муҳиббуло ба ихтисоси илмии дархостшаванда- 6D050601 “Назарияи иқтисодӣ”, мувофиқат мекунад.

10. Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Аз рӯи маводи диссертатсияи илмӣ 7 кори илмӣ, аз он ҷумла: 6 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудааст. Инчунин, муҳтавои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар конференсияҳои донишгоҳӣ, ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ баррасӣ гардидаанд.

11. Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия

Диссертатсияи Ҳабибуллозода Ш.М. ҳамчун кори илмӣ ба анҷом расида ба ҳисоб рафта, таркиб ва сохтори он ба талаботи

муқаррарнамудаи «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ» (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267) ҷавобгӯ мебошад.

Автореферат ва мақолаҳои илмӣ ба нашр расонидаи унвончӯ таркиби асосии диссертатсияро дар бар гирифтаанд. Натиҷаҳои таҳқиқотро ҳамчун дастоварди нави илмӣ ҳисобидан мумкин аст. Ҷанбаҳои муҳими мундариҷаи қор дар автореферат инъикос ёфтаанд, ки предмети асосии дифоъ мебошанд.

12. **Хулосаи ҷамбасти оид ба сазовор донишҷӯ доғталаб ба дараҷаи илмӣ.**

Таҳқиқоти диссертатсионии Ҳабибуллозода Шоҳрамазон Муҳибулло дар мавзӯи «Асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он дар рушди иқтисодӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) аз рӯи ихтисоси 6D050601 «Назарияи иқтисодӣ», пешниҳод шудааст, ба бандҳои 32, 33, 34, 35 ва 37 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267) тасдиқшуда ҷавобгӯ буда, дар сатҳи зарурии илмию методологӣ омода гардидааст, масъалаҳои муҳими илмӣ ҳалли худро ёфтаанд ва муаллифи он Ҳабибуллозода Шоҳрамазон Муҳибулло сазовори дараҷаи илмӣ номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 6D050601 «Назарияи иқтисодӣ», мебошад.

Тақризи муассасаи пешбар дар асоси муқаррароти банди 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Тақриз аз ҷониби ходими пешбари Институти иқтисодиёт ва демография, номзади илмҳои иқтисодӣ, дотсент Қодиров Шодибег омода гардидааст.

Тақриз дар ҷаласаи якҷояи шӯбаи Назарияи иқтисод ва таҳқиқоти институтсионалӣ ва шӯбаи Таҳқиқоти демографӣ ва рушди нерӯи

инсонӣ муҳокима ва тасдиқ карда шудааст (суратчаласаи №__ аз 30.01.2026).

Дар чаласа иштирок доштанд: 16 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: тарафдор 16 нафар, зид – нест, бетараф – нест.

Раиси чаласа:

мудири шуъбаи Назарияи иқтисод ва таҳқиқоти институтсионалӣ, д.и.и. профессор

Мирсаидов А. Б.

Ташхисгар:

ходими пешбари Институти иқтисодиёт ва демография, н.и.и., дотсент

Қодиров Ш.Ш.

Котиби чаласа: мудири шуъбаи Тадқиқоти демографӣ ва рушди нерӯи инсонӣ н.и.и.

Субҳонов А. И.

Имзоҳои Мирсаидов А.Б. Қодиров Ш.Ш. ва Субҳонов А.И.-ро тасдиқ менамоем.

Инспектори калон оид ба кадрҳо

Махсутшоева З.

Суроғай муассиса: 734024, Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри Душанбе, кучаи М. Ризо 6А. Телефон: (+992) 2216750, E-mail: info@ied.tj